ANNE RÜYAMDA EFSUNLU AMCA'YI GÖRDÜM

EFSUNLU AMCA

EFSUNLU AMCA

ANNE RÜYAMDA EFSUNLU AMCA'YI GÖRDÜM

First published by Ferdâyıhayâl 2025

Copyright © 2025 by Efsunlu Amca

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

First edition

This book was professionally typeset on Reedsy.
Find out more at reedsy.com

Contents

1	Besmelenin Be'si	1
2	Bir Hal Var İçimde	4
3	Yeniden Doğuş	7
4	Meczubun Dersi	9
5	Nûrun'a Erenler	11
6	Sükûtun Kalbinde	14
7	Nefesinle Varım	19
8	Kalbimin Kâbesi	22
9	Sırr-ül Sırrı Kasidesi	25
10	Sır Aradım Yar Arayacağıma	28
11	Şehrin Evliyası	31
12	Sabırları Çamur Etti Gaflet Uykusu	33
13	Ashab-ı Kehf Kasidesi	35
14	Hurûf-u Mukatta Kasidesi	38
15	Ah Olabilseydim Sahabe	41
16	Rüya Âleminde Uçsam Nebiye	44
17	Sinek Meselesi	46
18	Namaz Uykudan Hayırlıdır	49
19	Et Bu Fakire Bir Dua	51

1

Besmelenin Be'si

Kâinatın sırları Kur'an'dadır, nurun kaynağı,
Fatîha açılır gönülde, aşkın aynası.

Başında Besmele durur, sırlarla örtülü,
B harfi fısıldar kalbe, mananın özü.

B harfinin altında nokta, hakikatin kalbi,
O nokta ile titreşir, ruhun en derin tarafı.

Euzubillahimineşşeytanirracim, dedik sessizce,
Kalbimizde arındık, nefsin karanlığından incece.

Bismillâhir Rahmânirrahîm, dudaklardan aktı,
Her hecede nur, her hecede kalbin zeyti.

Allahümme inni es'elüke bi hakkı,
Her niyet, her dilek, açılır Rahman'ın pak kapısı.

Bismillâhir Rahmânirrahîm ve bi hurmeti,

Sırların örtüsü çözülür, nur iner gönüllere.

Ve bi fadlı, ve bi azameti,
Her kelam bir gök, her nefes bir rahmet.

Ve bi celâli, ve bi cemâli,
Kalbim titrer zikrinde, gördü kudretin halî.

Ve bi kemâli, ve bi heybeti,
Her harf bir ışık, her ışık bir aşk yolu.

Ve bi menziletil, ve bi melekuti,
Göğün ötesinde bir sır, ruhumda tezahür etti.

Ve bi ceberuti, ve bi kibriyâi,
Kâinat titrer "Bismillah"la, varlık döner hakî.

Ve bi senâi, ve bi behâi,
Her harf bir inci, her inci bir Hakk'ı arayı.

Ve bi kerameti, ve bi sultâni,
Ruhum sarılır kudretine, gönül açar huzûrda.

Ve bi berâketi, ve bi izzeti,
Bismillah'ın nefesiyle dolar kalbim, bakışlar sükûnette.

Ve bi kuvveti, ve bi kudrâti,
Her hecede Mevla'nın nuru akar içime, engin sırda.

İrfâ' qâdri, veşrah sadri, ve yessir emri,
Ver zukni min haysü lâ yahtesibü, nurun açsın beni.

Sad-Ha-Mim-A'yn-Sin-Kaf, es'elüke bi celâlil,
İzzeti, heybeti, ceberut ve azâmetiyle rahmet indir kalbime.

En tusalliye ala seyyidina Muhammedin,
Ve ala ali seyyidina Muhammedin, nur ve rahmetle doldur kalbimi.

Vef'al li ya Rabb, yolumu aydınlat, nurunla sar,
Her nefes, her kelam, Besmeleyle hakikate taş, Hayy ile var.

2

Bir Hal Var İçimde

Ulu Cami seherinde, gök gümüş, yer bir sır idi,
Secde taşta, kalbim ateş, dilim "Hayy"la pir idi.

Başımda o sarık vardı, havasla mühürlenen,
Her ilminde "Hu" kokusu, her tülünde nur dönen.

Okudum Gümüşhanevi'nin dua mecmuasından,
Sanki gökten indi rahmet, diz çöktü arz o anda.

Havasü'l-Kur'an dedim, cuma virdiyle niyet,
"Ya Hüddam" deyip açtım, kalbime sığmaz gayret.

La İlahe illallah, dedikçe titre beden,
Bir damla ben, bir derya O — arada erir neden.

Gözlerim yumulu idi, gözümle görmez oldum,

Kalbim bir kapı buldu, o kapıdan geçip doldum.

Bir meclis gördüm önümde, dizler üstü dervişler,
Nurlu yüzler, diri nefesler, "Hayy" diyen keşişler.

Bir yanda Abdülkadir, Geylânî-i Gavs idi,
Bir yanda nice evliya, rahmetle havs idi.

Aralarına girdim ben, utançla, aşkınla hem,
Tuttum kollarını sımsıkı, dedim: "Diriltin dem."

Hayy, Hayy, Hayy! diye yankı, semadan indi kalbe,
Sanki Arş'ı döndürürdü, bir nefeslik o talbe.

O an ben miydim zikreden, yoksa beni zikr mi der?
Kalp mi zikretti beni, yoksa ben mi kalbe girer?

Bir an, mekân kayboldu, bir nefeslik yoklukta,
"Ben" dedim, sesim eridi, "O" kaldı sonsuzlukta.

Ne hayaldi, ne rüyaydı, ne de sırf bir hayalet,
Bir dirilişti belki de, kalbime inen rahmet.

Dedim kendi kendime: "Bu hâl beni çağırır mı?"
Yoksa bir ikram mıdır bu, kalbim mi ayırır mı?"

Bir anlık feyz, bir ömürlük yemin eder insana,
Bir "Hayy" dedin mi Azizim, ömür biter o ana.

Zikir sesinde duyulur, meleklerin kanadı,
Her "La İlahe" bir aşk, her "İllallah" muradı.

Gözümü açtım sonra, dünya bana dardı,
Çünkü kalbim gökyüzünde, bedenim hâlâ yerdeydi.

Dedim ki: "Rabbim bu hâl, rüya mı, hâl midir?"
Cevap geldi içimden: "Bu, seninle olan dildir."

O günden beri anladım, zikr bir kapıymış "Hayy'a",
Kim içten bir kez derse, girer ebedi rızâya.

3

Yeniden Doğuş

Gece vakti doldu yola, gönlünde bir çağrı var,
Ailesi ardında sessiz, gözlerinde nurlu karar.

Ayakkabılarını çözdü, taşlara bastı yavaş,
Yeşil ışıkta bir tabela, "Gel" der gibi sırla baş.

Türbe yol kenarındaydı, lakin yol kalbe gider,
Her taşında bir nefes var, her nefeste bir kader.

İçeri girdi usulca, bir ses dedi: "Buradan!"
Merdiveni gösterince, kalp düştü bir kurbandan.

Merdivenin sonunda dar, dört karışlık bir delik,
İmtihan kapısıymış o, giren çıkar teklikten.

Birisi geçti önünden, ardınca daldı o da,
Sanki rahme dönüyordu, nurdan bir hortumda.

Bedenini sardı ışık, kayar gibi kayıyordu,

Kordon gibi bir bağla, melek onu taşıyordu.

O an içinden dedi ki: "Evet şimdi anladım ben,
Ben ölmedim, doğuyorum, kalbim oldu yeniden!"

Düşüş bitti, yer açıldı, türbenin avlusunda,
Yataklarla dolu bahçe, her can uyku yasında.

Bir adam dedi: "Burada uyu, rahmet seni sarar,"
Oysa gönül kıyamdaydı, susmaz bir ezan arar.

Serdi seccadesini, kıldı aşkın namazını,
Kıble oldu kalbine, buldu sırla niyazını.

Secde etti, gözyaşıyla yıkadı o an yüzün,
Her damlada arındı, duydu kalbin öz sözün.

Sonra uzandı yatağa, sükûn etti bir anlık,
Ve o anda uyandı — gerçek oldu sanrılık.

Dedi: "Bu nasıl uyanmak, rüyam mıydı, hak mıydı?"
Bir doğumdu belki bu, ama rahmetle yıkıydı.

Anladı ki her türbe, bir rahimdir aslında,
Ölmeden dirilen kul, doğar yeniden aşkında.

Rüyası oldu bir sır, gönlüne kazındı nur,
Her kim ölmeden ölürse, bulur diriliğin sur.

Ve fısıldadı kalbinden: "Ya Hayy, beni yeniden kıl!"
Rüyasıyla öğrendi: ölmek, doğmaktır asl'ı.

4

Meczubun Dersi

Cami önünde bir garip er vardı,
Üstü battaniye, gönlü derdardı.

Saçı sakalı karışmış bir hâl,
Sanki dünya ile bağı da kal.

“Görünmeyenlerden iste yardım,” der,
Sesi yanık, gözleri bir nehir.

“Onlar yetişmezse,” dedi titreyip,
“Süleyman peygamber el uzatır, bil.”

Sözleri dökülür, ateş gibi yan,
Kalbi yanmış, dertli bir divan.

Bir an sustu, göğe çevirdi yüz,
Sanki arşın kapısı aralanmıştı düz.

Bir titreme geçti omzundan aşağı,

Bir melek indi mi, yoksa rüzgâr mı?

Amin sesi yankılandı kubbede,
İçli bir âh dolandı göklerde.

Kimdir bu hâlde yanık dervişim,
Delilik midir, aşk mı, irfan işim?

Herkes baktı, kimse dokunmadı,
Çünkü o an, hal bir sırdı.

Bir çocuk ağladı, bir kadın sus,
Adamın gözünde nur dolu bir pus.

"Ya Rab!" dedi, "Beni bırakma sen,
Cinnet değil bu, aşkın pençesi ben!"

Süleyman'ın mührü geçer dillerden,
Belki cinler değil, kalpler iner yerden.

Bir anlık sessizlik sardı meydanı,
Adam sustu, rüzgâr aldı niyazını.

Belki bir veli, belki bir meczup,
Ama her halin ardı hep Mevla'nın yoludur, suptur.

Kim deli derse, bilmez hâli o,
Zira aşkın ateşi aklı boğar, ohoo.

Ve amin bitince baktım göğe ben,
O meczubun hâli geçti içimden.

5

Nûrun'a Erenler

Aşkla yan ey gönül, yan da bul Rahmân'ı
Yak nefsin putunu, gör o Sultân'ı.

Ya Hû de, ya Hayy de, dağ taş inlesin,
Kalbinde zikrullah gülsün, dinlesin.

"Allahû Nûru's-semâvâti vel ard" der âyet,
O nurla aydınlanır cümle niyet.

Bir nefeslik ömrü Hakk'a ver gönül,
Kül et arzun, sükûn bul, öl gönül.

Ey nefs, sen bir perdeden ibaretsin,
Açıldıkça vuslatına daralır tinsin.

Muhammed Mustafa nurdur, hakikat tâcı,
Onunla parlar kalbin, kaybolur acı.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy diye inle,

Can denizine dal, Rahmân'la dinle.

Bir damlaydın, deryaya düştün ezelden,
O derya sensin aslında, bilmez ki dilden.

Geylânî der: "Kalp, Arş-ı Rahmân'dır ey kul,"
Temizle kalbini, gelsin oraya O Kul.

"İkra'" emriyle başladı her sır hikâyesi,
Oku gönül kitabını, bil âyet-i nefsî.

Elest bezminde verdik sözü Aşk'a,
Unutup döndük, ağlıyoruz kışa.

Ya Latîf, Ya Vedûd, Ya Kerîm diye çağır,
Her isim bir kapıdır, açılır çağrır.

İbnü'l Arabî der, "Hak sende gizlidir,"
Arayan dışta değil, kendi özündedir.

Bir "Elif" harfidir sırların kapısı,
Eğrilme, düz dur, budur yolun tapusu.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû, yankılansın dağda,
Erenlerin nefesi var her çağda.

Aşk bir şimşektir, yakar da diriltir,
Öleni ihyâ eder, bîdâr ettirir.

Veysel Karânî misin, görmeden sev de yan,
Sevgiyle yıkan gönül bulur Rahmân.

Ey Efsunlu, bu aşkın yolu seraptır,
Yürüyen sabrederse vuslat mirâcdır.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy diye dön,
Canla zikret, Hakk'la bütünleş, ve sön.

6

Sükûtun Kalbinde

Sus ey dil, konuşmasın artık kelâm,
Sükûtun kalbinde gizlidir selâm.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… der iç âlemim,
Bir nefes, bir hece, hepsi Âdem'im.

Gözümde perde, gönlümde ateş,
Yak beni ey Mevlâm, Sen'sin güneş.

"Levlâke levlâk" sır olmuş canda,
Sen olmasaydın der Rahmân, anda.

Bir Elif düşer semâya, eğilmez,
Âşık onu tanır, gönlü silinmez.

Nefsim susmaz, hep ben der, ben,
Ben dedikçe yıkılır beden.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… zikrimde nar,

Aşk ateşiyle yanar diyar.

Yunus misali "Ben de bir kulum" derim,
Kul olmanın şerefiyle eririm.

"Men arafe nefsehu" yankı olur,
Kendini bilen, Hakk'ı bulur.

Bir huruf-u mukatta açılır gece,
Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd, sır içre hece.

Mevlânâ dön der, aşkınla yan,
Her dönüşte kaybolur ben olan.

Ya Rahmân, Ya Rahîm, Ya Vedûd…
Her isminle doludur bu hudud.

Geylânî der, kalp temizse Hakk oradadır,
Toz varsa üstünde, hicap aradadır.

İbnü'l Arabî söyler: "Varlık hayâldir,"
O hayal içinde Hak bâkî kalır, delildir.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… her nefeste,
Var olma, yok ol, Hakk'a heveste.

Bir damla oldum, deryaya karıştım,
Varlığımdan geçip yoklukla barıştım.

Veysel Karânî misali sessiz yan,
Görmeden sev, görmeden inan.

Efsunlu Amca der: "Sözüm sükût olsun,"
Hak'tan gelen her nefes nûr dolsun.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… diye es derim,
Sükûtun kalbinde seni dinlerim.
Ateşle Arınan

Ateşle arın, ey gönül, yan da durul,
Küllerinden diril, Hak'la vurul.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… yankılanır ten,
Can söner, ruh parlar, kalmaz ben.

Ey nefs, seninle savaş ettim nice,
Her hevesin ateşti, ben su içe.

"İyyâke na'budu" diyorsam eğer,
Kölelikte buldum sonsuz değer.

Elest bezminde verdim sözü,
Unuttum sonra, ağladım özü.

Bir "Kâf" harfi açıldı kalbimin başında,
Kâinatın sırrı gizli taşında.

İbnü'l Arabî der, "Her şey O'dur,"
Sen sandığın senlikte O'dur, O'dur.

Geylânî dedi: "Yoklukla ol sultan,"
Var olma ey kul, yoklukta insan.

Ya Rahmân, Ya Rahîm, Ya Nur…
Kalbimden geçer nâm-ı huzur.

Veysel Karânî gibi sev, görmeden,
Görmeyen göz olur Hak'la gören.

Yunus der: "Sevgiyle yanmak gerek,"
Yan ki nur ola, dumanı melek.

Mevlânâ çağırır: "Gel, ne olursan ol,"
Her gelen aşk ile Hak'ta bir yol.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… der her nefes,
Nefesim seninle, içim bir ses.

Ali'nin kılıcı "Zülfikar" gibi kes,
Kendini doğra, nefsini pes.

Kur'an'dır kalbimin nur kandili,
Her ayet bir sır, her kelâm veli.

"Allahü Nurus-semâvât" diyor söz,
Nur iner, gönül olur bir köz.

Efsunlu Amca susar, yanar sessiz,
Zikirle parlar, aşkı kesiksiz.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… yankı vurur,
Semâ döner, kalp Hakk'ta durur.

Yan ey gönül, sön ey beden,

Hak'ta yok ol, o sen, sen değilsen.

7

Nefesinle Varım

Bir nefes verdin, oldum ben ân,
Sen çektin, ben yok oldum cân.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… sesimden sen,
Ben kimim ki, ben de sensin, ben.

"Kun feyekûn" dedin, varlık doğdu,
Her şey "Ol" emrinde secdeye yoğdu.

Ey gönül, neyle övünürsün hâlâ,
Her şey O'ndan, dön aslına, Lâ ilâhâ!

Ya Hayy, Ya Kayyûm, Ya Rahmân zikrim,
Her isminle yanar aşkın fikrim.

Mevlânâ döner, ben dönerim içte,
Semâ değil bu, kalp semâsı geçte.

Yunus der: "Bir ben vardır bende, o da sen,"

Bu söz, her nefeste bir cennet sen.

"Men arafe nefsehu" sözü hakîkat,
Kendini bilen bulur Hakk'ın ni'met.

İbnü'l Arabî der, "Gör görüleni,
Her şeyde seyreyle O'nu, seni."

Ali der: "Ben ilmin şehriyim,"
Gir kapıdan, nûrla örtün ey derinim.

Ya Rahîm, Ya Kerîm, Ya Vedûd…
Aşkınla genişler her hudud.

Geylânî çağırır, "Nefsi zincirle,"
Serbest kalır ruh, Hakk'ın emriyle.

Elest bezminde verdik sözü,
Hâlâ yankılanır içimin özü.

Bir Elif düşer gönlün ortasına,
Sırlar iner, nur doğar yasına.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… deyip ağlarım,
Gözyaşımda Hakk'ın nûrunu dağlarım.

"Allahü Nurus-semâvâti vel ard"
Derken titrer, secdeye varır ard.

Efsunlu Amca bir duada susar,
Sükût, aşkın dili, kalp onu duyar.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… der her nefes,
Canla yankılanır içimden ses.

Sen verdin hayatı, Sen alırsın,
Ey Rabbim, ben Seninle varım.

8

Kalbimin Kâbesi

Kalbimin Kâbesi sensin ey Rabb,
Taş değil, nurdan yapılmış bir kalb.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… de gönül,
Bu sesle dirilir ölü gönül.

Ben dönerim, her dönüşüm duadır,
Her secdem bir ateştir, yanar, çağrıdır.

Yunus der: "Aradım taşta, buldum tende,"
O da yokmuş, meğer sende.

Ya Hayy, Ya Kayyûm, Ya Nur…
Seninle parlar karanlık huzur.

Mevlânâ söyler: "Kâbe'yi tavaf etme,
Eğer gönül kırdıysan, bil, gitme."

Bir Elif harfi düşer göğsüme,

O duruş, şehâdet parmağıdır özümde.

İbnü'l Arabî der: "Kalp, arşa ayna,"
Bak içeri, gör seni, O'na kayna.

Ali der: "İlim bir nurdur gönülde,"
O nur, ancak temiz yürekte.

Ya Rahmân, Ya Vedûd, Ya Rahîm,
Sana yönelmekle biter zulüm, kin.

Elest bezminde "Evet" dedim candan,
Şimdi her zikrim o sözden ferman.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… dedim derinden,
Arş titredi, rahmet indi yerimden.

Geylânî buyurdu: "Kalp, Arş-ı Rahmân'dır,"
Ona sığınan, hep huzurdadır.

Bir huruf-u mukatta geçer göğümden,
Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd, bir sır, bir denden.

Yoklukla doldu gönül, ben oldum hiç,
O hiçlikte buldum sonsuz biç.

Ya Hayy, Ya Hayy, Ya Hayy… dedim,
Kâbe döndü, ben içinde seyr eyledim.

Veysel Karânî gibi görmeden sevdim,
Görmeyen göze nur verdin, bildim.

Efsunlu Amca sustu, kalbi tavaf etti,
Söz bitti, aşk kaldı, nefes şehâdet etti.

Ya Hû, Ya Hû, Ya Hû… der son nefesim,
Kalbimin Kâbesi sensin, Tek Teslimim.

9

Sırr-ül Sırrı Kasidesi

Sırr-ül Sırrı Ya Ferdun, nurun dolsun her yerime,

Bize sırlarından nasip et, aç gönlümün her köşesine.

Bir ve teksesin her sırda, gizli nurla dolu hazine,
Senden başka yolu yoktur, aç kalbime ilahi izine.

Sırr-ül Sırrı Ya Hayyun, hayatın kaynağı sensin,
Bize sırlarından feyz ver, gönlümüzün her dermanısın.

Hayat sende başlar her nefeste, her sır sende parlar,
Kalbimizde açılır sırlar, nurunla her taraf dolar.

Sırr-ül Sırrı Ya Kayyum, ayakta tutan kainatı,
Bize sırlarından ver feyzini, bağışla ruhu tamamı.

Sen sırları koruyan, kudretle dolduransın,
Her giz seninle açılır, nurla dolu varlıksın.

Sırr-ül Sırrı Ya Hakemun, hükmünle düzen kur,
Bize sırlarını göster, nurunla kalbimizi dur.

Her şey senin hükmünle yerli yerinde durur,
Sırlar senin adaletinle açılır, gönül nur bulur.

Sırr-ül Sırrı Ya Adlun, adaletinle sır aç,
Bize vaktiyle nasip et, feyzini her an taş.

Her sır seninle gelir, her giz vaktiyle çözülür,
Adaletinle en doğru anda gönüller ışık bulur.

Sırr-ül Sırrı Ya Kuddûs, safiyetinle temizle,
Bize sırlarının nurunu ver, gönlümüzü besle.

Her sırda senin nurun parlar, kalbimizde ışık olur,
Her karanlık silinir, her gönül sana yol bulur.

Sırr-ül Sırrı Ya Hayyum, varlığınla hayat ver,
Bize sırlarından faydalanmayı nasip eyle, ey merhametler.

Sırr-ül Sırrı Ya Kayyum, kudretinle koru bizi,
Sırlar seninle durur, nurunla açılır gizleri.

Sırr-ül Sırrı Ya Ferdun, birliğinle sar bizi,
Bize sırlarından feyzini ver, nurunla var et bizi.

Sırr-ül Sırrı Ya Hakemun, hükmünle sır aç gönlümü,
Bize sırların sırlarını göster, nurunla doldur herümü.

Sırr-ül Sırrı Ya Kuddûs, safiyetinle ruhumuzu,

Bize sırlarından feyz ver, nurunla sar her duamızı.

Sırr-ül Sırrı Ya Adlun, adaletinle aç hakikati,
Her sır seninle açılır, gönül nurla parlar daimî.

Sırr-ül Sırrı Ya Hayyun, varlığınla hayat ihsan et,
Bize sırlarından faydalanmayı nasip eyle, Ya Rab, amin et.

10

Sır Aradım Yar Arayacağıma

Sır aradım, yar arayacağıma,
Bir kelamda buldum, "Lâ ilâhe illâllah" diyene.

Köşede kıyıda kalmış sanırdım o nefesi,
Meğer arşın özünde gizliydi sesi.

Evrenin tepesine saklı hazine sandım,
Oysa gönlümün merkezinde Hakk'ı andım.

Bir derviş getirir sanmıştım tayy-ı mekânla,
Meğer ben gitmeliydim hiçliğin limanına.

Her şeyden farklı bir zikir aradım,
Oysa tevhid cümlesinde kaybolup kaldım.

"La ilâhe illâllah" dedim, gönlüm yandı,
Ben yok oldum, o kelamda canlandı.

Herkes söyler ama azı idrak eder,

Zikir dudakta değil, kalpte sefer eder.

Neden derinliğini bulamadım dedim,
Belki ben vardım hâlâ, o yüzden göremedim.

Belki de kelimeyi "ben"le tarttım,
Oysa "ben" diyenin yolu kapandı, yandım.

Anlamak istedim, idrakle dolsun halim,
Ama en doğrusunu bilir yalnız Âlim.

Kapadım gözümü, hiç olmaya çalıştım,
Varlık elbisemi çıkarıp sükûta karıştım.

Bir boşluktayım, ne baş ne de son,
O anda silindi hem ben hem zaman.

Her şey ona ait, ne varsa meydanda,
Ben sadece gölge, O'nun bir nişanda.

Kalbimin ritmini duydum, dedim bu da O'ndan,
Nefesimi hissettim, dedim "Hu" her andan.

Bilincim bile O'nun tecellisiydi,
Ben sandığım da O'nun kudret perdesiydi.

Varlığım bir vehim, bir hayal misali,
Gerçek olan sadece O'nun cemâli.

Sır aradım, buldum "yokluk"ta varlığı,
La ilâhe illâllah oldu aşkın çağrısı.

Ve anladım sonunda, her şey O'na aitmiş,
Ben dediğim şey bile O'nda kayitmiş.

11

Şehrin Evliyası

Dağ başında zikir kolay, şehirde sabır gerek,
Kalbin içi nurla dolsa, nefsine emir gerek.

İki kardeş aşk yolunda, biri çoban biri sanat,
Biri dağda saf huzurda, biri çarşıda kanaat.

Çoban sağdı sütü ince, sepete koydu niyetle,
Helal emek, temiz alın, aşk dolu bir hürmetle.

Ayakkabıcı kardeş aldı, duvara astı edeble,
Her işine Rahman şahit, her lokması muhabbetle.

Bir müşteri geldi içre, ayakkabı denemeye,
O anda kader yazıldı, kalpler düştü denemeye.

Bir anlık bir nazar oldu, çobanın gözü ilişti,
Süt damladı duvardan, sır kalpten dışa karıştı.

Kardeşi dedi “Ey dostum, dağda evliya olmak kolay,

Gel gör ki şehir içinde, aşkın imtihanı olay."

"Orda rüzgâr zikr eyler, burada şehvetle yanar,
Dağ taş tesbih çekerken, gönül nefs ile sınar."

"Evliya isen eğer, şehrin dumanında yan,
Helalin ortasında dur, harama dönme aman."

Çoban eğdi başını, dedi "Haklısın ey Aziz,
Dağda nefes serindir, şehirde gönül hapis."

Ayakkabıcı dedi "Sabır, şehirdir Hak meydanı,
Kim ki sabırla yanarsa, bulur aşk fermanını."

O günden beri şehirde, zikir eder iki can,
Biri gönül tamircisi, biri sütle imtihan.

Süt lafın süsüydü, safiyetin nişanı,
Duvardan süzülen her damla, nefsiyle savaşanı.

Evliyalık taşta değil, kalpte gizli bir sırdır,
Gözünü yere eğenin, gönlü arşa çıkandır.

Her çarşı bir dergâhtır, her müşteri bir imtihan,
Kime sabır verildiyse, o olur Hak'tan nişan.

Anladım ki ey dostlar, aşkın yolu gizlidir,
Şehrin tozu toprağı da, Hak nuruna izdir.

Dağ başında değil artık, gönlüm şehirde kaldı,
Evliyalık dedikleri, içte sabırla soldu.

12

Sabırları Çamur Etti Gaflet Uykusu

Kimsesizler mezarına gömmüşler insanlığı,
Bir taş sessiz ağlıyor, unutmuş vicdanlığı.

Ambulans sesleriyle karışır kadın feryadı,
Doğumla ölüm arası, kaderin tek muradı.

Bir bebek doğar o an, toprakla kardeş olur,
Gözyaşıyla sulanır, rahmetle serin bulur.

Beyaz önlük vurur tokat, "Hayat" diye ağlatır,
O şaplakla uyanır, ruhu nurla kanatır.

Pencerede bir kuş öter, "Hoş geldin" der sükûnetle,
Annenin parmağını tutar, kader çizilir rahmetle.

O masum, saf olmaktan korkmaz, gülümser bilmezliğe,
Cennetten kalmış gibidir, teneffüs eder hikmete.

Ama dünya, ey yavrum, kirliliği öğretir,

Oyunların arasına, hileyi gizli getirir.

"Saflığın çöküşü" olur her günün birer sahne,
Küçülürken büyürsün, kirlenirsin fark etme.

Bir gün ağlarsın gizlice, "Ben niye böyle oldum?"
Bir çığlık hatırlarsın, "O masum nerde kaldım?"

Toprak kıvamı duygular, çamura bulanır bir bir,
Sabır taş olur içte, sükût eder bin fikir.

Yaratan'dan özür dilersin, "Unuttum seni" diye,
Gözyaşınla yıkanır kalp, döner eski haliya.

Her tebessüm, bir kefaret; her nefes, bir imtihan,
Cennet kokusu taşır, her gözyaşı, her figan.

Ey insan, doğduğun an zaten sınava girdin,
Ruhuna yazılmıştı "Dön bana" diye bir bildin.

Gafletin yorganı ağır, sabır çamurla bulanır,
Nefsin pusuda beklerken, kalp karanlıkla yanar.

Ama Hak'tan bir esinti gelir, sessiz, yavaşça,
Bir anne duasıdır o, rahmetle karışınca.

İşte o an anlarsın: Her çığlık bir zikirdir,
Doğumla ölüm birdir, hepsi bir fikirdir.

Masumluk kaybolmaz, sadece örtülür bir an,
Her secdede yeniden doğar, temizlenen her insan.

13

Ashab-ı Kehf Kasidesi

Ya Rabbi, ey Cebrail'in nuru, ey Mikaîl'in niyazı,
İsrafil'in nefesiyle uyanır her bir rüya nazı.

Ey Azrail'in teslimi, ey İbrahim'in ateşi,
İsmail'in boynundaki teslimiyetin güneşi.

İshak'ın sabrı, Yakup'un gözyaşıyla yoğrulan,
Senin adınla uyanır her secdede doğulan.

Ey bereketi indiren, Tevrat'ı, Zebur'u, Furkan'ı,
Sözlerinde saklıdır cümle varlık fermanı.

La ilahe illallah, Melikü'l Hakkü'l Mubin,
Kalpleri dirilten sensin, ey Rahman, ey Rahim.

Muhammedün Resulullah, sadıku'l va'dil emin,
Sözünün nuru parlar âlemin her yerinde din.

Ya Hayy, Ya Kayyum, ey Zü'l Celali vel İkram,

Arşın üstünde hükmeden, Rahmetinde tamam.

Rızık ister kulun senden, helal, tayyib, bereket,
Merhamet denizinden, bir damla bile cennet.

Debernuş ve Sazenuş, zikrinde ermiş Hakk'a,
Kıtmir bekler kapında, sığınmış aşkın ırmağına.

Yemliha ve Mekselina, taşta nur bulan nefes,
Meselina ve Mernuş, secdede olmuş heves.

Kefestetayuş uyur, ama kalbi hep uyanık,
Zamanın bağrında saklı, bir sır, bir yankıyan ışık.

Mağaranın serininde, bin yıl olur bir nefes,
Uyandırır Hak onları, ezelde söylenen ses.

O ses "Kun feyekûn" der, taş dile gelir âniden,
Bir köpek Kıtmir bile, rahmete erer yeniden.

Ne uyku bu, ne ölüm, arada bir sır yatar,
Zaman eğilir onlara, kudret bir perde açar.

Ashab-ı Kehf susarken, konuşur taşın dili,
Sükûtun içindedir Hakk'ın kudret tecellîsi.

Ey Rabbim, senin adına gizlenmiş bu hikmet,
Her ismin bir mağara, her mağarada rahmet.

Biz de sığınalım o gölgeye, Ashab-ı Kehf gibi,
Bir mağara içre bulalım, kalbimizin sahibini.

Ya Rabbi, bizi de uyut gafletin ötesine,
Ve uyandır "La ilahe illallah" nefesiyle yeniden.

14

Hurûf-u Mukatta Kasidesi

Elif lâm mîm, kudretin mühürlü sırrıdır,
Arş'tan inen nefesin sessiz fısıldadığı harfidir.

Harf görünür, ama anlamı gaybın derinindedir,
Âlim susar, ârif ağlar, mânâ Hakk'ın elindedir.

Her harf bir âlemdir, içinde bin kevn gizli,
Bir nokta bile taşır ilmin özünü gizli gizli.

Elif, birliğin sütunudur, lâm tevazunun boynu,
Mîm'de Muhammed nurunun sonsuz soyunu.

Kâf hâ yâ 'ayn sâd — her biri bir gök yankısı,
Kalbe iner sır gibi, kudretin akısı.

Hurûf, Hakk'ın nefesidir, kelâmın başlangıcı,
Bir damla sesle taşar, rahmetin ırmağı.

Zâhirde ses, bâtında sır, harflerin dansıdır,

Aşka çağırır âşıkları, gönülle ansıdır.

Kur'an'ın kalbi bu sessiz harflerle başlar,
Anlayan yanar, duymayan taşlaşır taşlar.

Her harf "Ben varım" demez, "O vardır" der,
Hurûf-u Mukatta, suskunluğun zikridir der.

Kim çözmek isterse bu sırrı, önce yok olmalı,
Çünkü harf, varlıktan değil, hiçlikten doğmalı.

Elif lâm mim Elif lâm mim Elif lâm mim sat
Elif lâm râ Elif lâm ra Elif lâm râ Elif lâm mim râ Elif lâm mim râ Elif lâm râ

Kâf ha ya ayın sat Tâha tâ, sin, mim Tâ , sin Tâ, sin, mim
Elif lâm mim Elif lâm mim Elif lâm mim Elif lâm mim

Yâ sin sat hâ mim hâ mim hâ mim,
Ayın, sin, Kaf hâ mim Hâ mim Hâ mim

Kaf nun Hel etâ.
Ferdün, nukyail Mezheb

Cebbarun, Cebrail, Mür re
Şekûrun, Semsiyabil Ohmer

Sabitün, Aynıyail, züb bâe
Zahirün, Serfiyail, Semharuş

Habirün, Azrail, Meymûn

Zekiyyun, Burkan, Kesfiyail

Celceletün, Hel heletün, taytagatüm, Saysaletün, eçhezatün batadın,

Ze hecin, vâhin innallahe alâ külli şey'in kadir

lâ havle velâ kuvvete illâ billâhil aliyyül aziym.

Ve sallallahü alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaiyn.

15

Ah Olabilseydim Sahabe

Ashab-ı kiram, nuru gönüllerde taşır,
Her bir bakışları Hakk'ın sırlarını açar.

Ebubekir, sadakatle örnek oldu yolda,
Rasulün yanında her zaman sabırda.

Ömer, adaletin kılıcı, gölgeye düşmez,
Her hükmünde nur, zulme asla durmaz.

Osman, ilminde derin, gönlünde cömert,
Kur'an'ı çoğaltır, yüreği her daim mert.

Ali, sırların efendisi, cesaretin timsali,
Kılıcıyla korur hem hak hem hakikati.

Talha ve Zübeyr, imanla dolu iki dağ,
Cihadın ateşiyle yanar, yalanı boğar.

Abdurrahman bin Avf, malını feda eder,
Müslüman kardeş için servetini sefer eder.

Sa'd bin Ebi Vakkas, ok gibi keskin, doğru,
Savaş meydanında Hakk'a gönül dolu.

Saide binti Şerik, kadınlarda öncü nur,
Sabırla yol alır, dua ile korur.

Sahabeler, her biri bir yıldız gecede,
Kılavuz olur bize, karanlıkta izlede.

Onlar ki aşk yolunda, nefsiyle savaştı,
Her adımda zikir, kalplerde ışık taşıdı.

Gönülleri tevhide adanmış, ışıkla dolu,
Dünya onların yanında, hak ile yüce solu.

Her biri Hakk'ı anar, her nefes bir zikirdir,
Sözleri cennet gibi, gönüllerde birikir.

Yoldaş oldu Rasule, hem sırda hem açıkta,
Dillerinde dua, gözlerinde nur saklıda.

Onlar için zaman bir hazine, bir hatıra,
Her isimde bir sır, her adımda bir yara.

Sahabeler, kalplerin rehberi, nurun sesi,
Gözlerimizi açarlar, hakikatin nefesi.

Her hikaye, bir ders, her söz, bir ayet,

Onlar gönülde yaşar, kalpte bir nimet.

Ey gönül, eğer aşka talipsen, bak onlara,
Her adımda nur var, her bakışta Hak'ka.

Sahabeler, Hakk'ın ordusu, nurun timsali,
Biz de izinden yürürsek, buluruz sabahı.

16

Rüya Âleminde Uçsam Nebiye

Rüya aleminde uçsam Nebiye
Zikretsek Mevla'nın Gül Cemalinin önüne

Gökyüzü seccade, yıldızlar secdeye
Kalbim nurla dolar, huzur gelir gönlüme

Kanatlar açılır, ruhum uçar göğe
Her nefes zikirdir, her bakış O'na özlemle

Evliyalar görülür, aşk ile parlar yüzleri
Gönüller coşar, nurla dolar sözleri

Hayy derim sessizce, kalp ile feryat
Kayyum derim gizlice, ruhum olur murad

Mevla'nın gülü açar rüya içinde
Her yaprakta bir sır, her renk Hakk'a işaretle

Nebiye yaklaşır gözüm, nur parlar rüyada

Sırların kapısı açılır, kalpte aşk saflığında

Zikirle dolar göğüs, La ilahe illallah
Sözüm akar nehir gibi, gönlüme düşer rahmetle

Ruhum süzülür gecenin sessiz koynunda
Her yıldız bir makam, her ışık bir sır onda

Gönül titrer, her Hayy bir nur saçarken
Kayyum her nefeste, kalbe düşer nurla bakarken

Rüya aleminde her zerrede O vardır
Her nefes O'na aittir, her kalp O'na vardır

Evliyaların cemali, gözlerimde parlar
Kalbimle dokunurum, her sır bana taşar

Rüya aleminde uçsam, aşk ile birleşir varlık
Her bakışta nur olur, her nefes Hakk'a sarılır aşk

Hayy, Hayy, Hayy, La ilahe illallah
Zikirle hemhal olur, zikrimden taşar Allah!

17

Sinek Meselesi

Gafletteydim, Kuran okurken kalbim titrer
Her ayet bir nur olur, gözümde sırlar filizler

Sinek musallat oldu, gafletimi sarsarken
Rahmetin eli bıraktı, kalbim O'na varırken

Açtım Kur'an'ı, kaldığım yerden devam ettim
Her harf bir zikir, her kelâm ruhuma işledi

Bakara'da buyurur, Allah misal vermekten utanmaz
Sivrisineği bile örnek kılar, bilmeyen bilmez, inanmaz

Her şey O'nun kudretiyle var, her zerre O'na teslim
Sinekten, yıldızdan, kâinattan her şey O'nun izim

Sahip çıktı Yaratan, şükürle doldu yüreğim
Her nefes bir şükür, her bakış O'na erişim

O Subhan'dır, Ekberdir, her hamd O'na gider

Kalbimle birleşir zikrim, gönlüm nurla ilerler

Sinek bir işaret, gaflet içinde uyanış
Küçük bir varlıkla gelir, kalpte nur ve aşk taşırış

Her musallat bir ders, her rahmet gizli sırdır
Kalbim okudukça anlar, O'ndan başkası yoktur, bilir

Sinek geçti, gönül durdu, huzur çöktü içime
Her ayet bir ayna, O'nu gördüm özde gizlime

O küçük varlıkla sınandı sabrım ve nefesim
Her zikrim bir nur oldu, kalbim doldu Hakk'a sesim

Sinek musallat, gaflet içinde bir rehber
Kalp fark etti Yaratan'ın kudret ve rahmetle eser

Bakara 26, gizli sır, derin mana
Sivrisinek de O'nun kudretiyle var olma

Her hamd, her şükür O'na yükselir semâya
Kalbimle birleşir zikir, her nefes bir dua

Ey Yaratan, Subhan ve Ekber, sensin varlığın
Bütün âlemlerin sahibisin, rahmetin sonsuz ışığın

Sinek bir işaret, gafletin aydınlığı
Kalp anladı ki her şey O'ndan, her şey O'nun kudretiyle hakikî

Her zerre şükreder, her nefes zikre uyar
Sinek de, yıldız da, insan da Hakk'a varır

Her ayet bir pusula, her örnek bir nur
Sinek Meselesi gösterdi bana Mevla'nın nuru

18

Namaz Uykudan Hayırlıdır

Her sabah uyanır kalbim ezanla titrer
Sabah namazı şahit kılar, gönül nurla biter

Uykudan hayırlıdır, der her velî Hâfız
Secdede erir nefes, ruh bulur ilâhî rafız

Büyücü şaşar kalır, kalkanı O'na yetmez
Hıfz eder Yaratan, kalbe zehri erişmez

Gözler uyanır tefekkürle, ruh süzülür hakikate
Her secde bir köprü olur, gönül yaklaşır sırate

Güneş doğar ufukta, nur saçar mahyaya
Namazda kesilir gaflet, akar kalbe rahmet suya

Her rekât bir sır, her kıyam bir nur
Rüku ve secdeyle gönül bulur huzur

Sabahın sessizliğinde açılır kanatlar kalbe

Ayetler inci gibi dizilir, taşır nur ve marifet salbe

Zikirle dolar göğüs, La ilahe illallah
Her kelâm bir rahmettir, akar gönle Hakk'ın feyziyle ah

Uykunun rüyasında kalanlar anlayamaz gerçeği
Namazda saklıdır sır, açılır gönül sessizce ve gizlice

Velîlerin yolu gösterir, sabahın nurunu
Her kim kılar namazı, bulur kalbinde Mevla'yı yolu

Gaflet kapanır gözlerde, uyanır kalp ve ruh
Kıyam, rüku ve secde açar gönülde vusluh

Sabah namazı şahit olur Mevla'nın kudretine
Kalp dokunur O'na, nurla parlar her sine

Uykunun rüyası geçer, gönül bulur hakikati
Namazla birleşir ruh, açılır sır ve ilahi vâkıati

Her sabah bir doğuş, her namaz bir vuslat
Kalp uyanır Mevla'ya, nur dolar her adımda, rahat

La ilahe illallah der, kalp nurla parlar
Namaz uykudan hayırlıdır, her gönül bunu anar

19

Et Bu Fakire Bir Dua

Ey gönüller, ellerinizi semâya kaldırın nurla
Et Bu Fakire bir dua, dolsun kalbi Mevla'yla

Ey velîler, ey muhibbân, gönül nuruna yönelsin
Bir dua edin kul için, rahmet O'ndan gelsin

Ey gönül, zikrini yükselt, adımı an kalpten
Her kelâm bir nur olsun, aksın Mevla'dan her heften

Ey dost, sabırla dua et, aşk ile gözyaşı dök
Bir dua et bu fakire, O'na yönelsin her söz, her sözlük

Ey kalp, saf niyetle an, ellerini aç Hakk'a
Bir dua et kul için, aksın rahmet her bakışa

Ey geceyi zikr ile süsleyen uyanık gönül
Bir dua et bu fakire, O'na var her sûfî gönül

Ey sabahın nuruyla uyanan, gönül temiz ve saf

Bir dua et kul için, Mevla açsın kalpte defaf

Ey velîler, muhibbân-ı Hakk, birleştirin ellerinizi
Bir dua et bu fakire, aksın kalpte nur, her niyazınızı

Ey gönül, aşk ile söyle: "Ya Mevla, kulun duasını işit"
Her kelâm nur olsun, aksın rahmetin gizli ihtişamı bit

Ey dost, zikr ile birleş, gönlün nurla parlar
Bir dua et fakire, Mevla açsın sırları, kalbimle kucaklar

Ey sabahın ilk ışığında, nefesle an Hakk'ı
Bir dua et bu kul için, aksın kalpte nur, her bakışı

Ey muhibbân-ı Hak, gönülden söyle: "Ya Mevla, bu kulun duasını kabul eyle"
Her kelâm nur olsun, kalpte açsın rahmet, aşk ile süzülüp gel

Ey gönül, her nefeste an, eller semâya
Bir dua et kul için, aksın nur kalpte, Mevla'ya

Ey velî, derviş, mümin, gönlü aşk ile dolan
Bir dua et fakire, rahmet aksın, nurla yücelen

Ey dost, sabrınla, niyazınla, kalbin nurla dolsun
Bir dua et kul için, Mevla açsın sırları, kalpte coşsun

Ey muhibbân-ı Hakk, aşk ile de ki: "Ya Mevla, kulun duasını kabul eyle"
Her söz nur olsun, kalpte açsın Mevla'nın rahmetiyle

Ey gönül, ellerini kaldır, gözyaşınla Mevla'ya
Bir dua et fakire, aksın nur kalpte, daim O'na

Ey dostlar, velîler, muhibbân-ı Hak, birleşin
Bir dua et bu kul için, her zerre Amin desin! (Amin)